

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/80/2018
Identifikačné číslo spisu:	3815010591
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3815010591.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného O. C. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 15. júla 2019 v Bratislave dovolanie otca obvineného O. C. podaného prostredníctvom zvoleného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 1. júna 2017 sp. zn. 2 To 29/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie otca obvineného O. C. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 1. februára 2017 sp. zn. 2 T 174/2015 bol obvinený O. C. (spolu s obvinenými I. A. a R. J.) uznaný za vinného v bode 3./, 4./ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v bode 1/ I. A. po vzájomnej dohode s K. J. v priebehu mesiaca jún a júl 2009 predali obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti V. D., s.r.o., Y. XXX získané trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaným I. D., a to obytný kontajner č. Z-XXX v mieste bydliska R. E. v L. D. č. XXX, za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.000,- Eur a obytný kontajner č. Z-XXX v M. L. L. I. C., za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.050,- Eur,

v bode 2/ I. A. sám v priebehu mesiacov februára až jún 2009 predal obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti V. D., s. r. o., Y. XXX získané trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaným Ing. O. T., I. D., O. C. a G. C., a to obytný kontajner č. F-XXX v mieste bydliska C. T. v K. L. E. č. XX, za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 830,- Eur, obytné kontajnery č. F-XXX, Z- XXX v mieste bydliska C. T. v K. L. E.-E. č. XXX, za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 2.000,- Eur, obytné kontajnery č. Z-XXX a Z-XXX v podnikateľských priestoroch spol. J., s. r. o. Prievidza, L. XX, W. G., za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 3.984,- Eur, obytný kontajner č. Z- XXX v mieste podnikania C. Y. v Q. - J. XXX za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 1.300,-

Eur,

čím v prípade skutkov pod bodom 1 a 2 získal neoprávnený prospech vo výške 10.164,- Eur,

v bode 3/ I. A. spoločne s R. J. a O. C. v úmysle za daný tovar nezaplatiť potom ako na jar 2010 na výstave v Brne spoločne kontaktovali poškodenú spoločnosť dňa 10. mája 2010 v Prievidzi pod zámenkou dodávky betónových výrobkov na stavbu diaľnice v okolí Nítry podpísal R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o., G., Y. X so spoločnosťou J., a.s. rámcovú kúpnu zmluvu, pričom na požiadanie poškodenej spoločnosti a pokyn I. A. jej predložil ako podmienku dodania betónovej dlažby potvrdenie vystavené ČSOB bankou, a.s., pobočka Benešov zo dňa 17. júna 2010, ktorým potvrdzoval povolenie inkasa v prospech poškodenej spoločnosti do výšky 700.000,- CZK hoci vedeli, že na účte nie sú žiadne peniaze, na čo poškodená spoločnosť zrealizovala od 19. júna 2010 do 25. júna 2010 prepravu tovaru v hodnote 390.666,- CZK, ktorý doviezla do areálu v Tesárskych Mlyňanoch, ktorý zabezpečil O. C., za dodaný tovar nezaplatili, tento z časti rozpredali, s ostatkom naložili nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti J., a.s., Ostrava- Y., PS. XXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, Česká republika spôsobili škodu 14.003,06 Eur,

v bode 4/ I. A. potom ako ústne dohodol obchodnú spoluprácu so spoločnosťou Q., s. r. o. po vzájomnej dohode s R. J. a O. C. dňa 4. júna 2010 v úmysle vylákať výrobky z betónu a za tieto nezaplatiť prostredníctvom e-mailu O. C. a R. J., ako konateľ spoločnosti K. K., s. r. o., G., Y. X od spoločnosti Q., s. r. o., Veľké Žarnoseky č. XXX, IČO: XX XXX XXX, Česká republika objednali zámkovú dlažbu o objeme minimálne 4.500 m² v hodnote 35.000,- Eur, pričom na základe falošného potvrdenia o úhrade faktúry z účtu spoločnosti K. K., s. r. o., G., z priedvidzkej pobočky UniCreditBanky, a.s. v prospech poškodenej spoločnosti, ktorý vypracoval O. C. došlo k dodaniu dlažby o objeme 725,76 m² v hodnote 5.565,65 Eur do skladu v Tesárskych Mlyňanoch, ktorý zabezpečil O. C., čím poškodenej spoločnosti Q., s. r. o. spôsobil škodu 5.565,65 Eur, pričom ak by nedošlo k zastaveniu dodávky ostatku objednaného tovaru, vznikla by poškodenej spoločnosti škoda vo výške 35.000,- Eur,

v bode 5/ I. A. dňa 27. septembra 2010 z neznámeho miesta sa ako podnikateľský subjekt pod názvom I. A., T. XX, M., IČO: XXX XX XXX, DIČ: CZ XXXXXXXXXX prostredníctvom G. Y., nar. XX. I. XXXX z e-mailovej adresy c. s. J. a tel. XXXX XXX XXX dohodol na zabezpečení viacerých prepráv tvárnic so spoločnosťou R., s.r.o., E. XX, Prešov, IČO: XXX XXX XXX s tým, že po zaplatení prvej prepravy vopred sa uskutočnia aj následne, ktoré uhradia na základe vystavených faktúr, kde G. Y. vložil na účet spoločnosti R., s.r.o. sumu 370,- Eur za prepravu tvárnic z Odry, Česká republika do Žiaru nad Hronom, kde následne si I. A. prostredníctvom objednávok z e-mailovej adresy a@b.c objednal dňa 8. októbra 2010 prepravu v hodnote 700,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXXX), 400,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXXX) a dňa 14. októbra 2010 prepravy v hodnote 400,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXXX) a 800,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXXX), kde však už pri prvotnej dohode vedel, že tieto ďalšie prepravy neuhradí, čím svojím konaním spoločnosti R., s.r.o. Prešov spôsobil škodu vo výške 3.150,- Eur,

v bode 6/ R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o. so sídlom Y. ul. č. X, XXX XX G., IČO: XXX XX XXX podpísal dňa 4. januára 2010 rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou Y., s.r.o. so sídlom G. XXXX/X, 903 01 Senec, IČO: XX XXX XXX, ktorej predmetom bola dodávka stavebných materiálov, následne bol ako platobný nástroj za daný tovar dohodnutý inkasný súhlas, ktorý bol doručený do spoločnosti Y., s.r.o. a následne na základe tejto zmluvy bola od spoločnosti K. K., s.r.o. doručená do spoločnosti Y., s.r.o. objednávka na stavebný materiál, pričom dňa 22. apríla 2010, dňa 23. apríla 2010 a dňa 4. mája 2010 v obci Handlová na ulici X. C. T., tento stavebný materiál R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o. prevzal na troch dodacích listoch, konkrétne na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur, na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur a na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur, kde svojím podpisom potvrdil prevzatie predmetného stavebného materiálu, pričom obsahom každého dodacieho listu bol materiál Y./š/ v 625x250x250 v počte 25,00 pal a H+H paleta (PL) 1200x750 mm, následne za uvedený tovar nezaplatil, pričom uviedol, že o detaily sa nestaral, že to nevybavoval on a že iba prišiel na

miesto určenia za účelom podpísania dodacích listov, čím svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti Y., s.r.o. so sídlom G. č. XXXX/X, Senec (v súčasnosti S., s.r.o. so sídlom Drieňová ul. č. XH/II. XX XXX, 821 01 Bratislava) škodu v celkovej výške 7088,07 Eur.

Za to bol obvinený I. A. odsúdený podľa 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného I. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený O. C. bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 5, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného O. C. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obvinenému O. C. rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4 T 47/2013 z 12. júna 2013, právoplatný dňa 12. júna 2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinený R. J. bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 51 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, 36 písm. l/, n/ Tr. zák. k spoločnému trestu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého sa mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému R. J. obmedzenie spočívajúce v zákaze styku so spoluobvineným I. A., nar. X. M. XXXX v J. a O. C., nar. X. C. XXXX v L. J..

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinených I. A., O. C. a R. J. zaviazal uhradiť spoločne a nerozdielne spoločnosti Q., s. r. o., so sídlom E. 184, 412 01, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 5 565,65 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení I. A. (č.l. 2032-2034), O. C. (č.l. 2035-2046) v zákonom stanovenej lehote odvolania, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov, ako aj okresný prokurátor (č.l. 2023-2027). Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí 1. júna 2017 rozsudkom, sp. zn. 2 To 29/2017 (č.l. 2065-2073), ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok u obvinených I. A. a R. J. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinených I. A. a R. J. uznal súd za vinných a odsúdil ich nasledovne:

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine, treste a náhrade škody rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5 T 53/2016 z 17. júna 2016, právoplatný dňa 17. júna 2016, ktorým bol obvinený I. A. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a výrok o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III., sp. zn. 3 T 100/2016 z 15. júna 2016, právoplatný dňa 1. júla 2016, ktorým bol obvinený R. J. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Krajský súd zároveň obvinených I. A., nar. X. M. XXXX v J., trvale bytom D. XXX, toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava a R. J., nar. X. M. XXXX v J., trvale bytom G., toho času bytom J., T. XXXX/XA uznal za vinných na skutkovom základe, že

v bode 1/ I. A. po vzájomnej dohode s K. J. v priebehu mesiaca jún a júl 2009 predali obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti V., s.r.o., Y. XXX získané trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods.

2 Tr. zák. spáchaným I. D., a to obytný kontajner č. Z-XXX v mieste bydliska R. E. v L. D. č. XXX, za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.000,- Eur a obytný kontajner č. Z-XXX v M. nad L. I. C., za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.050,- Eur,

v bode 2/ I. A. sám v priebehu mesiacov februára až jún 2009 predal obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti V., s. r. o., Y. XXX získané trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaným Ing. O. T., I. D., O. C. a G. C., a to obytný kontajner č. F-XXX v mieste bydliska C. T. v K. L. E. č. XX, za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 830,- Eur, obytné kontajnery č. F-XXX, Z-XXX v mieste bydliska C. T. v K. L. E. - E. č. XXX, za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 2.000,- Eur, obytné kontajnery č. Z-XXX a Z-XXX v podnikateľských priestoroch spol. J., s. r. o. Prievdza, L. XX, W. G., za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 3.984,- Eur, obytný kontajner č. Z-XXX v mieste podnikania C. Y. v Q. - J. XXX za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 1.300,- Eur,

čím v prípade skutkov pod bodom 1 a 2 získal neoprávnený prospech vo výške 10.164,- Eur,

v bode 3/ I. A. spoločne s R. J. a O. C. v úmysle za daný tovar nezaplatiť potom ako na jar 2010 na výstave v Brne spoločne kontaktovali poškodenú spoločnosť dňa 10. mája 2010 v Prievdzi pod zámenkou dodávky betónových výrobkov na stavbu diaľnice v okolí Nitry podpísal R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o., G., Y. X so spoločnosťou J., a.s. rámcovú kúpnu zmluvu, pričom na požiadanie poškodenej spoločnosti a pokyn I. A. jej predložili ako podmienku dodania betónovej dlažby potvrdenie vystavené ČSOB bankou, a.s., pobočka Benešov zo dňa 17. júna 2010, ktorým potvrdzoval povolenie inkasa v prospech poškodenej spoločnosti do výšky 700.000,- CZK hoci vedeli, že na účte nie sú žiadne peniaze, na čo poškodená spoločnosť zrealizovala od 19. júna 2010 do 25. júna 2010 prepravu tovaru v hodnote 390.666,- CZK, ktorý doviezla do areálu v P. C., ktorý zabezpečil O. C., za daný tovar nezaplatili, tento z časti rozpredali, s ostatkom naložili nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti J., a.s., Ostrava- Y., G., IČO: XX XXX XXX, Česká republika spôsobili škodu 14.003,06 Eur,

v bode 4/ I. A. potom ako ústne dohodol obchodnú spoluprácu so spoločnosťou Q., s. r. o. po vzájomnej dohode s R. J. a O. C. dňa 4. júna 2010 v úmysle vylákať výrobky z betónu a za tieto nezaplatiť prostredníctvom e-mailu O. C. a R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s. r. o., G., Y. X od spoločnosti Q., s. r. o., E. č. 184, IČO: XX XXX XXX, Česká republika objednali zámkovú dlažbu o objeme minimálne 4.500 m² v hodnote 35.000,- Eur, pričom na základe falošného potvrdenia o úhrade faktúry z účtu spoločnosti K. K., s. r. o., G. z prievdzskej pobočky UniCreditBanky, a.s. v prospech poškodenej spoločnosti, ktorý vypracoval O. C. došlo k dodaniu dlažby o objeme 725,76 m² v hodnote 5.565,65 Eur do skladu v P. C., ktorý zabezpečil O. C., čím poškodenej spoločnosti Q., s. r. o. spôsobil škodu 5.565,65 Eur, pričom ak by nedošlo k zastaveniu dodávky ostatku objednaného tovaru, vznikla by poškodenej spoločnosti škoda vo výške 35.000,- Eur,

v bode 5/ I. A. dňa 27. septembra 2010 z neznámeho miesta sa ako podnikateľský subjekt pod názvom I. A., T. XX, M., IČO: XX XXX XXX, DIČ: CZ XXXXXXXXXX prostredníctvom G. Y., nar. XX. I. XXXX z e-mailovej adresy c. s. a@b.c a tel. XXXX XXX XXX dohodol na zabezpečení viacerých prepráv tvárnic so spoločnosťou R., s.r.o., E. XX, Prešov, IČO: XX XXX XXX s tým, že po zaplatení prvej prepravy vopred sa uskutočnia aj následne, ktoré uhradia na základe vystavených faktúr, kde G. Y. vložil na účet spoločnosti R., s.r.o. sumu 370,- Eur za prepravu tvárnic z Odry, Česká republika do Žiaru nad Hronom, kde následne si I. A. prostredníctvom objednávok z e-mailovej adresy a@b.c objednal dňa 8. októbra 2010 prepravu v hodnote 700,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXX), 400,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXX) a dňa 14. októbra 2010 prepravy v hodnote 400,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXX) a 800,- Eur (faktúra č. XXXXXXXXX), kde však už pri prvotnej dohode vedel, že tieto ďalšie prepravy neuhradí, čím svojím konaním spoločnosti R., s.r.o., Prešov spôsobil škodu vo výške 3.150,- Eur,

v bode 6/ R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o. so sídlom Y. ul. č. X, XXX XX G., IČO: XX XXX

XXX podpísal dňa 4. januára 2010 rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou Y., s.r.o. so sídlom G. XXXX/X, 903 01 Senec, IČO: XX XXX XXX, ktorej predmetom bola dodávka stavebných materiálov, následne bol ako platobný nástroj za daný tovar dohodnutý inkasný súhlas, ktorý bol doručený do spoločnosti Y., s.r.o. a následne na základe tejto zmluvy bola od spoločnosti K. K., s.r.o. doručená do spoločnosti Y., s.r.o. objednávka na stavebný materiál, pričom dňa 22. apríla 2010, dňa 23. apríla 2010 a dňa 4. mája 2010 v obci Handlová na ulici ZE., tento stavebný materiál R. J. ako konateľ spoločnosti K. K., s.r.o. prevzal na troch dodacích listoch, konkrétne na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur, na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur a na dodacom liste na faktúru č. XXXXXXXX tovar v sume 2362,69 Eur, kde svojím podpisom potvrdil prevzatie predmetného stavebného materiálu, pričom obsahom každého dodacieho listu bol materiál Y./š/ v 625x250x250 v počte 25,00 pal a H+H paleta (PL) 1200x750 mm, následne za uvedený tovar nezaplatil, pričom uviedol, že o detaily sa nestaral, že to nevybavoval on a že iba prišiel na miesto určenia za účelom podpísania dodacích listov, čím svojím konaním spôsobil poškodenú spoločnosť Y., s.r.o. so sídlom G. č. XXXX/X, Senec (v súčasnosti S., s.r.o. so sídlom K. ul. č. XH/II.. XX XXX, 821 01 Bratislava) škodu v celkovej výške 7.088,07 Eur.

Za to krajský súd obvineného I. A. odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvineného R. J. krajský súd odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. k spoločnému trestu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého sa mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému R. J. obmedzenie spočívajúce v zákaze styku so spoluobvineným I. A., nar. X. M. XXXX v J. a O. C., nar. X. C. XXXX v L. J..

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinených I. A., O. C. a R. J. zaviazal uhradiť spoločne a nerozdielne Spoločnosti Q., s.r.o., so sídlom E. 184, 412 01, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 5. 565,65 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú obchodnú spoločnosť R., s.r.o., Prešov, E. XX, Prešov, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému R. J. uložil povinnosť nahradiť poškodenú spoločnosť S., s.r.o., so sídlom K. ul. č. XH/II. XXXX, 821 01 Bratislava, škodu vo výške 7. 088,07 Eur.

Krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených I. A. a O. C. zamietol ako nedôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 1.júna 2017, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený R. J. prevzal 11. októbra 2017, jeho obhajca 27. septembra 2017, obvinený I. A. prevzal rozhodnutie dňa 29. septembra 2017, jeho obhajca 27. septembra 2017, Mgr. Et Mgr. B. T. prevzala rozhodnutie 28. septembra 2017 a prokurátor prevzal rozhodnutie dňa 4. septembra 2017, pričom rozhodnutie prevzali aj ostatné strany (č.l. 2075).

Okresný súd Prievidza dňa 19. decembra 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie otca obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Šulvu (č.l. 2125-2133). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 13. septembra 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. a/, c/, g/, h/, i/ Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. namietal, že v danej trestnej veci rozhodoval nepríslušný súd v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je zrejmé na základe akých dôvodov bola ustanovená miesta príslušnosť Okresnému súdu Prievidza. Podľa obhajcu bol na prejednanie trestnej veci príslušný Okresný súd Nitra.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obhajca namietal, že súdy zamietli jeho návrhy na doplnenie dokazovania, pričom vyšetrovateľ neumožnil účasť obhajcu na výsluchoch svedkov I. J. a I. J.. Obhajca ďalej namietal, že trestné konanie trvalo neprimerane dlho vzhľadom k porovnateľným prípadom, pričom daná okolnosť mohla zdôvodniť použitie zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 40 ods. 1 Tr. zák.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obhajca namietal spôsob hodnotenia dôkazov súdmi, pričom nebola preukázaná vina s poukázaním na rozhodnutia R 38/2003, R 38/1970. Obhajca uviedol, že obvinený konal spolu s A. a J. a nebola rešpektovaná zásada „in dubio pro reo“. Taktiež nedošlo k vzniku škody v príčinnej súvislosti s jeho konaním a nebola preukázaná hodnota materiálu s poukázaním na rozhodnutia 3 Tz 89/1970, R 15/1966, R 7/1969.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por. obhajca namietal, že obvinenému nebola preukázaná subjektívna stránka, nakoľko nebola preukázaná účasť pri podvodnom konaní, pretože z jeho strany išlo o plnenie povinností a úloh vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, čo vylučuje protiprávnosť podľa § 28 ods. 1 Tr. zák. a taktiež ani nemal žiadne oprávnenia na zastupovanie spoločnosti, pretože jediný oprávnený z funkcie konateľa spoločnosti K. K. s.r.o. na konanie a podpisovanie v mene spoločnosti bol obvinený R. J.. Ďalej obhajca namietal, že obvineného konanie opísané v skutkovej vete výroku rozsudku Okresného súdu v Prievidzi pod bodom 3,4 nemôže byť právne posúdené ako spolupáchateľstvo na zločine podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., ale maximálne ako len niektorá z foriem účastiťva podľa § 21 Tr. zák. Obhajca spochybňoval aj výpoveď J., pričom obvineného vina bola vykonštruovaná len na základe domnienok a hypotéz J. a nezodpovedá objektívne preukázanému konaniu obvineného. Obhajca ďalej spochybňoval postup súdov pri hodnotení jednotlivých dôkazov ako aj právnu kvalifikáciu jeho konania, nakoľko sa obvinený mohol maximálne dopustiť len pomoci k trestnému činu sprenevery, pretože spolupáchateľstvo pri tomto trestnom čine nie je možné.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona a postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/, c/, g/, h/, i/ Tr. por.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor, ktorého vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 1. októbra 2018 (č.l. 2141-2143).

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prokurátor uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v prípade skutku, ktorý je pod bodom 3 rozsudku k podpísaniu rámcovej kúpnej zmluvy, na podklade ktorej obvinení vylákali od poškodenej spoločnosti J., a. s. tovar v hodnote 14. 003,06 Eur, došlo obvineným J. dňa 10. mája 2010 v Prievidzi. Obvinený C. so zástupcami predmetnej spoločnosti rokoval o podmienkach zmluvy aj v Žiari nad Hronom, kam doniesol podpísanú rámcovú zmluvu. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4 rozsudku vyplýva, že spoločnosť K. K., s.r.o. mala sídlo v Prievidzi, rovnako v prievidzskej pobočke UniCredit Banky, a. s. viedla svoj podnikateľský účet, pričom práve obvinený O. C. sfaľšoval potvrdenie o realizácii úhrady faktúry poškodenej spoločnosti Q., s. r. o., ktorá na podklade takto upraveného podkladu zrealizovala prepravu tovaru do Tesárskych Mlynian v hodnote 5.565,65 Eur, pričom do Tesárskych Mlynian bol vyexpedovaný aj tovar od poškodenej spoločnosti J., a. s.

Z vykonaného dokazovania je rovnako zrejmé, že zámer konať spôsobom uvedeným v skutku mali

obvinení už pri návšteve na výstavisku v Českej republike, kde dohadovali s poškodenými predbežné dohody o cenách, pričom za účelom spáchania stíhaného trestného činu zabezpečili prevod spoločnosti K. K., s.r.o. so sídlom v Prievidzi na osobu obvineného R. J.. Následok v prípade oboch dieľčích útokov nastal v Českej republike, kde majú poškodené spoločnosti svoje sídlo a miesto podnikania.

Prokurátor ďalej uviedol, že v prípade stíhaného trestného činu ide o takzvaný dištančný delikt, teda delikt, pri ktorom následok trestného činu nastal alebo mal nastať na inom mieste, než na ktorom bol čin spáchaný, pričom miestom spáchania činu je jednak miesto, kde bolo uskutočnené konanie, jednak miesto, kde nastal následok. Navyše v prípade pokračovacieho trestného činu, ak sa páchatel počas páchania postupne zdržiaval na viacerých miestach, miestnom spáchania trestného činu je každé také miesto.

Vzhľadom na vyššie uvedené miestne príslušným na konanie bol aj Okresný súd Prievidza, Okresný súd Žiar nad Hronom, ale aj Okresný súd Nitra, avšak obžalobu na súd podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza na Okresnom súde Prievidza, následne musel vec prejednať ako miestne príslušný Okresný súd Prievidza, pretože jedným z miest, kde bol pokračovací zločin spáchaný, bolo aj mesto Prievidza.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátor uviedol, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 1. februára 2017 vyplýva, že obhajkyňa obvineného C. mala len jediný návrh dokazovania, a to výsluch majiteľky cestovnej kancelárie, pričom svedka nedokázala označiť ani menom.

Výkonanie konfrontácie s obvineným J., ako aj ďalšie v dovolaní uvádzané dôkazy, navrhol obvinený C. až v písomnom vyhotovení odvolania, a to aj napriek tomu, že spôsob svojej obhajoby od prípravného konania žiadnym spôsobom nezmenil, pričom obžalobu spoločne s výzvou na doplnenie dokazovania riadne prevzal, žiadny z týchto dôkazov v konaní pred okresným súdom nenavrhol. Súd v plnom rozsahu umožňoval obvinenému C. využívať svoje právo na obhajobu, čo však obvinený náležite nevyužil. Obvineným navrhnuté dôkazy nebolo potrebné vykonať, keďže súdom vykonané dôkazy boli dostatočné nato, aby bolo možné vo veci vyhlásiť dokazovanie za skončené a náležite vo veci rozhodnúť.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí vyplýva, že ani jeden z obhajcov nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, a preto krajský súd rozhodol, že sa na verejnom zasadnutí dokazovanie vykonávať nebude. Z vyššie uvedených skutočností je zjavné, že obhajoba upustila od svojich návrhov uvedených v odvolaní.

Aplikácia ustanovenia § 40 Tr. zák. je v danom prípade nepoužiteľná, pretože obvinený C. bol odsúdený za zločin, pričom predmetný postup prichádza do úvahy jedine v prípade prečinu.

Čo sa týka tvrdení o znemožnení účasti obhajcu na výsluchoch svedkov J. dňa 1. októbra 2015 prokurátor uviedol, že obhajkyňa bola dňa 24. septembra 2015 vyzumená o mieste, čase vykonania týchto úkonov, pričom 25. septembra 2015 požiadala o odročenie týchto úkonov na iný termín v dôsledku kolízie s inými úkonmi. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, keď jeho účelom je poskytnutie príležitosti brániť sa proti obvineniu zo spáchania trestného činu. Z predloženého ospravedlnenia, ako aj samotného splnomocnenia vystaveného obvineným v prospech jeho obhajkyne nevyplýva, že by obvinený zakázal dať sa zastúpiť v prípade potreby zástupcov v zmysle Zákona o advokácii, práve naopak, obvinený s takýmto postupom výslovne súhlasil.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. prokurátor uviedol, že obvinený v dovolaní nenamieta zákonnosť vykonaných dôkazov, ale namieta spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi oboch stupňov. Prijatie určitého skutkového záveru z dôkazu vykonaného zákonným spôsobom však nie je uvedeným dovolacím dôvodom. Navyše údaje uvedené obhajcom v dovolaní nie sú pravdivé, keďže z

vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený C. sa zúčastnil spoločne s A. výstav, na ktorých predbežne prejavovali záujem o nákup stavebného materiálu od poškodených spoločností, rovnako telefónne číslo obvineného C. figurovalo na rámcovej zmluve.

K dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h/, i/ Tr. por. prokurátor uviedol, že konanie obvineného nemohlo byť posúdené ako niektorá z foriem účasti podľa § 21 Tr. zák. Obvinený C. od počiatku vedel, že žiadnu zákazku na dodávku materiálu na stavbu diaľnice nemá, aj napriek tomu spoločne s A. a J. na výstavisku v Českej republike deklaroval úmysel nákupu na takýto druh zákazky, a to vo veľkých množstvách, zúčastnil sa osobne na rokovaní so zástupcami poškodenej spoločnosti J., a. s. v Žiari nad Hronom, zabezpečil skladové priestory v Tesárskych Mlyňanoch, kde predával vylákaný tovar ďalším osobám, pričom, ako sám priznal, časť peňazí z predaja osobne vkladal na účet obvineného A..

Ďalej prokurátor uviedol, že k zvereniu veci O. C. v Tesárskych Mlyňanoch došlo na podklade podvodného konania všetkých troch obvinených, ktorí uvádzali poškodené spoločnosti do omylu ohľadom úmyslu za tovar zaplatiť. Keďže k zvereniu veci od oprávnenej osoby do rúk páchatel'a došlo podvodným konaním, uvádzaním oprávnenej osoby do omylu v žiadnom prípade predmetné konanie nie je možné kvalifikovať ako trestný čin sprenevery. O trestný čin sprenevery by totiž išlo iba v prípade, ak by páchatel' získal faktickú moc nad vecou bez vyvolania alebo bez využitia omylu iného, k čomu v danom prípade určite nedošlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol dovolanie otca obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Výjadrenie prokurátora bola zaslané na vyjadrenie obvinenému aj jeho obhajcovi, pričom obvineného obhajca podaním doručeným 10. októbra 2018 (č.l. 2144-2147) využil možnosť vyjadriť sa. V rámci svojho podania opakovane uviedol tie isté dôvody ako v podanom dovolaní, pričom nad rámec dovolania uviedol, že okresný ani krajský súd v rozpore so súdnou praxou nevysvetlili, na základe akých dôkazov vylúčili pravdivosť jeho obrany a z ktorého dôvodu je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pričom nikdy nebolo dokázané, že by obvinený konal v podvodnom úmysle majetok z obchodnej spoločnosti vyviešť, pretože zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo zistená tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Obhajca ďalej uviedol, že zo žiadneho pred súdom vykonaného dôkazu, okrem výpovede J. nevyplynulo, že by sa obvinený na podvodnom konaní nejakým aktívnym konaním zúčastnil, pretože z jeho strany išlo o plnenie si povinností a úloh vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, a preto ani sám nemohol poskytnúť skladové priestory na uvedený účel, lebo ich ani nemal v prenájme.

Obhajca spochybňoval tvrdenia prokurátora ohľadom účasti na rokovaní o uzatváraní rámcovej zmluvy a dodávok tovaru, pretože obvinený nemal vedomosť o úmysle J. za dodaný tovar nezaplatiť. Tovar poškodených spoločností bol v sklade v Tesárskych Mlyňanoch odovzdaný na základe platne uzatvorenej zmluvy obsahujúcej výhradu vlastníckeho práva s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 2/2002. Záverom obhajca uviedol, že trvá na podanom dovolaní a žiada dovolací súd, aby postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona a postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/, c/, g/, h/, i/ Tr. por.

Po vrátení vecí okresnému súdu sa k dovolaniu otca obvineného vyjadril aj sám obvinený O. C. podaním doručeným na Okresný súd v Prievidzi dňa 14. marca 2019 v rámci ktorého uviedol, že súhlasí s celým dovolaním, ktoré podal jeho otec E. C. prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Šulvu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Prievidzi, sp. zn. 2 T 174/2015 a k dovolaniu nemá žiadne pripomienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 5 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.).

Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

Obvinený v rámci dovolania ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Vzhľadom k uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. platí, že dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 <. alebo 5 <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený uvedený dôvod nenamietal najneskôr v odvolacom konaní, a preto jeho uplatnenie v dovolacom konaní je v danom prípade neprípustné. Nad rámec je potrebné uviesť, že aj napriek tomu nedošlo k naplneniu uvedeného dovolacieho dôvodu, nakoľko v prípade obvineného ide o dištančný delikt v rámci ktorého následok trestného činu nastal alebo mal nastať na inom mieste, než na ktorom bol čin spáchaný, je miestom spáchania činu jednak miesto, kde bolo uskutočnené konanie, jednak miesto, kde nastal následok, pričom obžaloba bola podaná na Okresnom súde Prievidza, ako aj jedným z miest spáchania predmetného zločinu bolo mesto Prievidza, a preto vzhľadom na uvedené bol Okresný súd Prievidza miestne príslušným na prejednanie uvedenej trestnej veci obvineného.

V posudzovanej veci bol ako druhý dovolací dôvod uplatnený dôvod, uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo obvinenému vyšetrovateľom vznesené obvinenie pre skutok právne posúdený ako pokus prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. k § 14 Tr. zák. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pričom išlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por., a preto mu bol ustanovený aj obhajca JUDr. Ľubomír Kišac (č.l. 41), ktorý sa zúčastňoval s obvineným aj jeho výsluchov. Neskôr si obvinený zvolil za obhajcu JUDr. Jozefa Švarca (č.l. 656), ktorý obvineného následne zastupoval a zúčastňoval sa úkonov trestného konania, pričom opatrením Okresného súdu Prievidza z 28. marca 2014, bolo obvinenému zrušené zastupovanie prostredníctvom JUDr. Ľubomíra Kišaca, v dôsledku pominutia dôvodov povinnej obhajoby v zmysle § 40 ods. 1 Tr. por. (č.l. 1626). Následne si obvinený zvolil na zastupovanie v jeho trestnej veci, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania Mgr. Et Mgr. Líviu Kost'ovú (č.l. 1770), ktorá obvineného ďalej zastupovala, podávala návrhy na doplnenie dokazovania a zúčastňovala sa

spolu s ním hlavných pojednávaní a verejného zasadnutia, kde mali možnosť využívať svoje procesné práva, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, pričom viacerých sa obvinený nezúčastnil v dôsledku čoho museli byť aj odročené, pričom obhajkyňa bola prítomná aj na poslednom hlavnom pojednávaní po ktorom aj rozsudok okresného súdu riadne prevzala dňa 6. marca 2017 (č.l. 2030) a bola prítomná aj na verejnom zasadnutí krajského súdu, kde mala taktiež možnosť uplatniť svoje práva a následne prevzala aj rozsudok krajského súdu dňa 28. septembra 2017 (č.l. 2082). Vzhľadom na vyššie uvedené k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu nemožno úspešne uplatňovať ani námietky, že súdy nevykonali obvineným resp. obhajobou navrhované dôkazy. Zo spisového materiálu vyplýva, že obhajoba obvineného bola po celý čas trestného stíhania riadne zabezpečená, a preto námietky dovolateľa nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov - ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Podľa zistenia dovolacieho súdu postupovali pri hodnotení vykonaných dôkazov oba nižšie súdy v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Skutočnosť, že súdy neakceptovali obranu obvineného, nemožno považovať za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu.

Dovolateľ ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob jeho vyhodnotenia súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybňoval svedecké výpovede, nepreukázanie viny, nerešpektovanie zásady „in dubio pro reo“, nepreukázanie hodnoty materiálu, ako aj príčinnej súvislosti s jeho konaním, čo je v dovolacom konaní nepripustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom námietky obvineného nijako nezakladajú ani opodstatnenosť predmetného dovolacieho dôvodu. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Z čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012).

V súvislosti s námietkou obvineného, že súdy neaplikovali základnú zásadu trestného konania (v pochybnostiach v prospech obvineného), dovolací súd poznamenáva, že použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., aj podľa rozhodnutia, sp. zn. R 37/1971, prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní nie je prípustná.

Dovolací súd žiadne pochybenie zo strany nižších súdov nezistil. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, obvinený namietal, že mu mal byť uložený trest pod dolnú hranicu, ako aj mal byť použitý § 40 Tr. zák. Vzhľadom k námietkam je potrebné poukázať na skutočnosť, že v danom prípade nie je možné použitie ustanovenia § 40 Tr. zák., ktoré je výslovne viazané na prečiny, nakoľko obvinený sa dopustil spáchania zločinu, pričom namietanie nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. je v dovolacom konaní neprípustné, pretože s poukázaním na rozhodnutie R 84/2000, ak bol obžalovaný uznaný za vinného z prípravy na trestný čin alebo z pokusu trestného činu, ktoré boli spáchané za okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a táto vyššia sadzba bola so zreteľom na okolnosti predpokladané v ustanovení § 88 Tr. zák. použitá, nemožno súčasne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu vyššej trestnej sadzby podľa § 40 ods. 2 Tr. zák., lebo tomu bráni takto hodnotená závažná povaha jeho prípravy alebo pokusu, podstatne zvyšujúca stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Z ustáleného skutkového stavu vyplýva, že obvinený spáchal uvedený zločin a okresný súd mu uložil trest správne a v súlade so zákonom po zohľadnení všetkých kritérií, ako aj osoby obvineného a mieri účasti na spáchaní predmetného zločinu, nakoľko trest bol obvinenému uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré

vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikáciu k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (Tpj 39/2010).

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal pochybnosti o vierohodnosti vykonaných dôkazov, pričom sa stotožnil s názorom okresného aj krajského súdu, ako aj s názorom prokurátora, nakoľko v predmetnej veci nebola popretá ani zásada „in dubio pro reo“, pretože súd nemal pochybnosti o úplnosti a pravdivosti usvedčujúcich dôkazov, čím boli vyvrátené obhajobné tvrdenia obvineného, a preto neprichádzalo do úvahy aplikovať predmetnú zásadu, ktorej namietanie nezakladá dovolací dôvod, ako ho uviedol obvinený.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného, posúdeného v bode 3/, 4/ ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom zmena právnej kvalifikácie nie je prípustná.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a/, c/, g/, h/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie E. C., otca obvineného O. C., podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.